385L0384

21.8.85 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 223/15

RÅDETS DIREKTIV

av den 10 juni 1985

om det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på arkitekturområdet, däribland åtgärder för att underlätta ett effektivt utnyttjande av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster

(85/384/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 49, 57 och 66 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag (1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (2),

med beaktande av Ekonomiska- och sociala kommitténs yttrande (3), och

med beaktande av följande:

I enlighet med fördraget är all diskriminerande behandling på grund av nationalitet vid etablering och tillhandahållande av tjänster förbjuden efter övergångsperiodens slut; den princip om icke-diskriminerande behandling på grund av nationalitet som blir följden därav, gäller bl.a. vid utfärdande av tillstånd att sätta igång verksamhet på arkitekturområdet och också vid registrering hos eller medlemskap i yrkesorganisationer eller organ.

Det synes likväl vara önskvärt att vissa bestämmelser införs för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster på arkitekturområdet.

I enlighet med fördraget krävs av medlemsstaterna att de inte lämnar någon form av bistånd som kan tänkas snedvrida etableringsvillkoren.

Artikel 57.1 i fördraget föreskriver att direktiv skall utfärdas för ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis.

Arkitekturen, byggnadernas kvalitet, det sätt på vilket dessa smälter in i omgivningen, respekt för naturen och stadsmiljön samt det kollektiva och individuella kulturarvet är angelägenheter av allmänt intresse. Därför bör det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis grundas på kvalitativa och kvantitativa rättesnören, som garanterar att innehavarna av erkända utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis kan förstå och ge praktiska uttryck åt enskilda personers, sociala gruppers och samhällens behov i fråga om markplanering, projektering och uppförande av byggnader, bevarande och förbättrande av det arkitektoniska arvet och bevarande av den naturliga balansen.

Metoderna för utbildning av dem som yrkesmässigt arbetar på arkitekturområdet är för närvarande mycket olika; åtgärder bör emellertid vidtas för en mera likformig utbildning som leder till yrkesutövande med yrkestiteln arkitekt.

I en del medlemsstater är tillträdet till och utövandet av arkitektyrket enligt lag beroende av innehav av ett examensbevis i arkitektur. I vissa andra medlemsstater, där detta villkor inte finns, regleras likväl rätten att ha yrkestiteln arkitekt av lag och, slutligen, i några medlemsstater där varken det ena eller det andra är fallet, håller lagar och bestämmelser på att utarbetas för utövandet av verksamhet med arkitekttiteln. Villkoren för utövandet av denna verksamhet i dessa medlemsstater har ännu inte fastställts. Det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis förutsätter att dessa medför rätt att utöva en viss verksamhet i den medlemsstat som utfärdat dem. Därför bör erkännandet av vissa examensbevis enligt detta direktiv endast fortsätta att gälla i den mån som innehavarna av dessa i enlighet med lagbestämmelser som ännu inte antagits i den utfärdande medlemsstaten kommer att vara tillåtna att arbeta med yrkestiteln arkitekt.

Förvärvet av den lagligen skyddade yrkestiteln arkitekt förutsätter i några medlemsstater, förutom innehavet av utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis, en avslutad praktiktid i yrket. Eftersom praxis i detta avseende varierar från den ena medlemsstaten till den andra bör, för att förebygga eventuella svårigheter, slutförandet av en lika lång period av lämplig praktik i yrket i en annan medlemsstat erkännas uppfylla detta villkor.

(1) EGT nr C 239, 4.10.1967, s. 15.
(2) EGT nr C 72, 19.7.1968, s. 3.
(3) EGT nr C 24, 22.3.1968, s. 3.

Hänvisningen i artikel 1.2 till "verksamhet på arkitekturens område" som "den verksamhet som vanligtvis utövas med yrkestiteln arkitekt" är motiverad av de villkor som råder i vissa medlemsstater och är endast avsedd att ange räckvidden av detta direktiv utan anspråk på att ge en juridisk definition av verksamheten på arkitekturområdet.

I de flesta medlemsstater utövas verksamheten på arkitekturområdet enligt lag eller i realiteten av personer som har fått titeln arkitekt, antingen enbart eller tillsammans med en annan titel. Dessa personer har inte monopol på att utöva denna verksamhet, utom när det föreskrivs i lag. Den nämnda verksamheten eller en del av denna kan också utövas av andra yrkeskategorier, särskilt av ingenjörer som fått särskild utbildning i ingenjörskonst eller byggnation.

Det ömsesidiga erkännandet av kvalifikationer kommer att underlätta utövandet av verksamheten i fråga.

En del medlemsstaters lagstiftning tillåter att den lagligen skyddade yrkestiteln arkitekt undantagsvis och utan hinder av de vanliga kraven på utbildning ges till vissa framstående personer på området, vilka är mycket fåtaliga och vars arbete visar exceptionell talang inom arkitekturområdet. Dessa arkitekter bör omfattas av detta direktiv, i synnerhet då de ofta är internationellt välkända.

Erkännandet av ett flertal av de nuvarande utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis i arkitektur som uppräknas i artiklarna 10 till 12 är avsett att göra det möjligt för innehavarna att etablera sig eller tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater med omedelbar verkan. Ett plötsligt införande av denna bestämmelse i Luxemburg skulle, med tanke på landets ringa storlek, leda till snedvridning av konkurrensen och störa yrkets organisation. Följaktligen synes det vara motiverat att tillåta denna medlemsstat en ytterligare anpassningsperiod.

Eftersom ett direktiv om det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis i arkitektur inte nödvändigtvis innebär att den utbildning som sådana examensbevis omfattar i praktiken är likvärdig, bör bruket av titlar endast tillåtas på språket i den medlemsstat som är den utländske medborgarens ursprungsland eller från vilket han kommer.

För att underlätta för landets myndigheter att tillämpa detta direktiv får medlemsstaterna föreskriva att förutom kvalifikationsbevis personer som uppfyller kraven på utbildning i detta direktiv måste uppvisa ett utbildningsbevis från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är deras ursprungsland eller från vilket de kommer med uppgift om att dessa kvalifikationer är de som åsyftas i direktivet.

De nationella bestämmelserna om gott namn och rykte får tillämpas som normer för tillträde till yrkesutövande, om etablering äger rum; dessutom bör under sådana omständigheter åtskillnad göras mellan fall där de berörda personerna ännu aldrig har utövat någon verksamhet inom arkitektur och där de redan utövat sådan verksamhet i en annan medlemsstat.

I fråga om tillhandahållande av tjänster skulle, eftersom denna verksamhet är tillfällig, onekligen kravet på registrering hos eller medlemskap i yrkesorganisationer eller -organ utgöra ett hinder för personen i fråga, eftersom detta sammanhänger med att den verksamhet som utövas i värdmedlemsstaten är av varaktig, regelbunden karaktär. Detta krav bör därför frångås. I detta fall bör emellertid garanti lämnas för kontroll av yrkesdisciplinen, för vilken dessa yrkesorganisationer eller -organ är ansvariga. Det bör därför föreskrivas, med förbehåll för tillämpningen av artikel 62 i fördraget, att krav får ställas på den berörda personen att han underrättar den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om att han tillhandahåller tjänster.

Vad angår verksamheten för de personer som arbetar som anställda på arkitekturområdet fastställer rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen [1] inte några särskilda föreskrifter angående gott namn och rykte, yrkesmässig disciplin eller användningen av titel för de yrken det omfattar. Beroende på den enskilda medlemsstaten är eller kan sådana bestämmelser vara tillämpliga på både anställda och rörelseidkare. Verksamhet på arkitekturområdet är i flera medlemsstater beroende av innehav av utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis. Sådan verksamhet utövas av både anställda och rörelseidkare, eller av samma personer i bägge egenskaperna under loppet av deras yrkesverksamhet. För att i största utsträckning främja den fria rörligheten för medlemmar av yrket inom gemenskapen synes det därför vara nödvändigt att utsträcka detta direktiv att gälla för anställda på arkitekturområdet.

Detta direktiv inför ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som ger möjlighet till yrkesverksamhet utan åtföljande samordning av nationella bestämmelser om utbildning. Dessutom varierar antalet berörda medlemmar i yrket avsevärt från den ena medlemsstaten till den andra. Tillämpningen av detta direktiv måste därför under de första åren med största uppmärksamhet följas av kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

Tillämpningsområde

Artikel 1

1. Detta direktiv skall gälla för verksamhet på arkitekturområdet.

[1] EGT nr L 257, 19.10.1968, s. 2.

2. I detta direktiv skall verksamhet på arkitekturområdet förstås som den verksamhet som vanligtvis utövas med yrkestiteln arkitekt.

KAPITEL 2

UTBILDNINGS-, EXAMENS- OCH ANDRA BEHÖRIGHETSBEVIS SOM GÖR DET MÖJLIGT FÖR INNEHAVAREN ATT PÅBÖRJA VERKSAMHET PÅ ARKITEKTUROMRÅDET MED YRKESTITELN ARKITEKT

Artikel 2

Varje medlemsstat skall erkänna de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som förvärvats efter en utbildning som uppfyller kraven i artiklarna 3 och 4 och som tilldelats medborgare i medlemsstater av andra medlemsstater, genom att ge sådana examensbevis, certifikat och andra kvalifikationsbevis samma giltighet inom sitt territorium som dem medlemsstaten själv utfärdar i fråga om rätten att utöva verksamhet enligt artikel 1 och att utöva denna med yrkesbeteckningen arkitekt i enlighet med artikel 23.1.

Artikel 3

Den utbildning som leder till utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis nämnda i artikel 2 skall ges i form av studier på universitetsnivå, som främst omfattar arkitektur. Sådana studier skall i lämpligt mått bestå av teoretisk och praktisk arkitektutbildning och skall säkerställa att de studerande tillägnar sig

1. förmåga att utforma arkitektoniska projekt som uppfyller både estetiska och tekniska krav,

2. en nöjaktig kunskap om arkitekturens historia och teorier och de besläktade konstarterna, teknologierna och humaniora,

3. kunskap om de sköna konsternas inflytande på arkitektonisk formgivning,

4. nöjaktig kunskap om stadsplanering, planläggning och den teknik som används i planläggningsprocessen,

5. förståelse för förhållandet mellan människor och byggnader och mellan byggnader och deras omgivning, och för behovet av att anpassa byggnaderna och ytorna mellan dem efter mänskliga behov och ge dem rätta proportioner,

6. förståelse för arkitektyrket och arkitektens uppgift i samhället, i synnerhet vid utarbetandet av projektunderlag, som tar hänsyn till sociala faktorer,

7. förståelse för utrednings- och förberedelsemetoderna för underlagen i ett konstruktionssprojekt,

8. förståelse för de strukturella och byggnadstekniska problem som är förbundna med byggnadskonstruktion,

9. nöjaktig kunskap om fysiska problem och teknologi och byggnaders funktion, så att dessa inomhus blir bekväma och ger skydd mot klimatet,

10. de färdigheter i byggnadsutformning som behövs för att uppfylla de boendes krav inom ramen för begränsningar på grund av kostnadsfaktorer och byggnormer,

11. nöjaktig kunskap om de industrier, organisationer, bestämmelser och metoder som är förbundna med att omvandla ritningar till byggnader och att detaljplanera hela projektet.

Artikel 4

1. Den utbildning som avses i artikel 2 måste uppfylla de krav som anges i artikel 3 och även följande villkor:

a) Utbildningens totala längd skall omfatta antingen minst fyra års studier på heltid vid ett universitet eller jämförlig läroanstalt, eller minst sex års studier vid ett universitet eller jämförlig läroanstalt, av vilka minst tre måste ha varit på heltid.

b) Denna utbildning skall avslutas med en godkänd examen på universitetsnivå.

Utan hinder av första stycket skall erkännande enligt artikel 2 också ges av den utbildning som lämnas under tre år vid "Fachhochschulen" i Förbundsrepubliken Tyskland i den form denna har då detta direktiv anmäls, och i den mån den uppfyller de krav som fastställts i artikel 3. Utbildningen ger tillträde till den verksamhet som nämns i artikel 1 i denna medlemsstat med yrkesbeteckningen arkitekt, under förutsättning att utbildningen har kompletterats med fyra års yrkeserfarenhet i Förbundsrepubliken Tyskland och bestyrks av ett intyg som utfärdats av den yrkesorganisation, där den arkitekt som önskar dra nytta av bestämmelserna i detta direktiv är registrerad. Organisationen skall i förväg ha fastställt att det arbete som arkitekten i fråga utfört på arkitekturområdet utgör avgörande bevis på att all den kunskap som åsyftas i artikel 3 har kommit till praktisk användning. Intyget skall utfärdas med samma förfarande som gäller för registrering i arkitektförteckningen.

På grundval av den erfarenhet som inhämtats och med hänsyn till utvecklingen av arkitektutbildningen skall kommissionen åtta år efter utgången av den tidsperiod som anges i artikel 31.1 första stycket inge en rapport till rådet om tillämpningen av detta undantag och de lämpliga förslag som rådet skall besluta om inom en tid av sex månader i enlighet med den ordning som fastlagts i fördraget.

2. Erkännande enligt artikel 2 skall också ges den utbildning som ingår i en social reformplan eller en universitetskurs på deltid och motsvarar kraven i artikel 3 och leder till att personer som varit anställda på arkitekturområdet minst sju år under överinseende av en arkitekt eller arkitektfirma avlägger en godkänd examen i arkitektur. Denna examen måste vara på universitetsnivå och vara likvärdig den examen som åsyftas i punkt 1.b.

Artikel 5

1. En medlemsstats medborgare som har tillstånd att använda yrkestiteln arkitekt i enlighet med en lag som ger den behöriga myndigheten i en medlemsstat möjlighet att ge denna titel åt medborgare som utmärkt sig särskilt genom sina insatser på arkitekturområdet skall anses uppfylla de krav som fastställts för att få utöva arkitektverksamhet med yrkesbeteckningen arkitekt.

2. I fråga om de personer som avses i punkt 1 skall ett certifikat utfärdat av den medlemsstat där innehavaren är medborgare eller kommer ifrån utgöra bevis på hans arkitektstatus.

Artikel 6

Utbildningsbevis som utfärdats av de behöriga myndigheterna i Förbundsrepubliken Tyskland och som styrker att de examensbevis som tilldelats efter den 8 maj 1945 av de behöriga myndigheterna i Tyska Demokratiska Republiken fullt motsvarar de behörighetsbevis som åsyftas i artikel 2 skall erkännas enligt de i denna artikel fastställda villkoren.

Artikel 7

1. Varje medlemsstat skall så snart som möjligt samtidigt översända till de andra medlemsstaterna och kommissionen den lista på utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdas inom dess territorium och som uppfyller kriterierna i artiklarna 3 och 4 samt på de institutioner och myndigheter som utställer dem.

Den första listan skall översändas inom 12 månader efter detta direktivs anmälan.

Varje medlemsstat skall likaså översända de ändringar som gjorts beträffande utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdas inom dess territorium, speciellt dem som inte längre uppfyller kraven i artiklarna 3 och 4.

2. I informationssyfte skall listorna och deras uppdateringar offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* tre månader efter dagen för översändandet. I de fall som avses i artikel 8 skall emellertid offentliggörandet av utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis uppskjutas. Aktuella listor skall periodvis offentliggöras av kommissionen.

Artikel 8

Om en medlemsstat eller kommissionen hyser tvivel om att utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis uppfyller de krav som fastställts i artiklarna 3 och 4, skall kommissionen framlägga ärendet inför Rådgivande kommittén för utbildning på arkitekturområdet inom tre månader efter det översändande som nämns i artikel 7.1. Kommittén skall avge sitt yttrande inom tre månader.

Utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis skall offentliggöras inom de närmast följande tre månaderna efter det att yttrandet lämnats, eller tidsfristen för lämnande av detta gått ut, utom i något av följande två fall:

— När den medlemsstat som utfärdar dem ändrar det meddelande som lämnats i enlighet med artikel 7.1.

— När en medlemsstat eller kommissionen tillämpar artiklarna 169 eller 170 i fördraget i syfte att framlägga saken inför Europeiska gemenskapernas domstol.

Artikel 9

1. Den rådgivande kommittén får rådfrågas av en medlemsstat eller kommissionen, närhelst dessa hyser tvivel om att ett utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis som står på någon av de listor som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, fortfarande uppfyller kraven enligt artiklarna 3 och 4. Kommittén skall lämna sitt yttrande inom tre månader.

2. Kommissionen skall stryka ett examensbevis från någon av de listor som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* antingen enligt överenskommelse med medlemsstaten i fråga eller efter ett beslut av domstolen.

KAPITEL 3

UTBILDNINGS-, EXAMENS- OCH ANDRA BEHÖRIGHETSBEVIS SOM GÖR DET MÖJLIGT FÖR INNEHAVAREN ATT PÅBÖRJA VERKSAMHET PÅ ARKITEKTUROMRÅDET MED STÖD AV ERKÄNDA RÄTTIGHETER ELLER BEFINTLIGA NATIONELLA BESTÄMMELSER

Artikel 10

Varje medlemsstat skall erkänna de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som behandlas i artikel 11 och som utfärdas av andra medlemsstater till medborgare i medlemsstaterna som redan har dessa kvalifikationer vid detta direktivs anmälan, eller som har påbörjat studier som leder till sådana utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis senast under det tredje läsåret efter anmälan, även om dessa kvalifikationer inte uppfyller minimikraven enligt kapitel 2, genom att, vad utövandet av den verksamhet som avses i artikel 1 beträffar, och under förutsättning att artikel 23 uppfylls, ge dem samma giltighet inom landet som de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som medlemsstaten själv utfärdar i arkitektur.

Artikel 11

De utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som avses i artikel 10 skall vara följande:

a) *I Tyskland:*

— de examensbevis som utfärdas av konstakademierna (Dipl.-Ing., Arkitekt (HfbK)),

— de examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid "Technische Hochschulen", vid tekniska högskolor, vid universitet, och, i den mån dessa anstalter har sammanslagits till "Gesamthochschulen", vid "Gesamthochschulen"(Dipl.-Ing. och varje annan titel som kan komma att senare fastställas för innehavare av dessa examensbevis),

— de examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid "Fachhochschulen" och, i den mån som dessa anstalter har sammanslagits till "Gesamthochschulen", av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid "Gesamthochschulen", när studietiden är kortare än fyra år men minst tre år, tillsammans med ett certifikat som styrker en fyraårig yrkeserfarenhet i Förbundsrepubliken Tyskland och som utfärdats av yrkesorganisationen i enlighet med artikel 4.1 andra stycket (Ingenieur grad. och varje annan titel som kan komma att senare fastställas för innehavare av dessa examensbevis),

— de examensbevis (Prüfungszeugnisse) som utfärdats före den 1 januari 1973 av arkitekturinstitutionerna vid "Ingenieurschulen" och vid "Werkkunstschulen", tillsammans med ett certifikat från de behöriga myndigheterna som meddelar att den berörda personen har fått sina kvalifikationsbevis prövade i enlighet med artikel 13.

b) *I Belgien*

— de examensbevis som utfärdas av de statliga arkitekthögskolorna eller de statliga arkitekturinstituten (architecte — architect),

— de examensbevis som utfärdas av arkitekthögskolan i Hasselt (architect),

— examensbevis som utfärdas av de Kungliga Konstakademierna (architecte — architect),

— de examensbevis som utfärdas av "Saint-Luc-skolorna" (architecte — architect),

— universitetsdiplom för civilingenjörer, tillsammans med ett intyg om fullgjord provtjänstgöring från den arkitektsammanslutning som ger innehavaren rätten att använda yrkestiteln arkitekt (architecte — architect),

— de examensbevis i arkitektur som utfärdats av den centrala eller statliga examensnämnden för arkitektur (architecte — architect),

— examensbevisen för civilingenjörer/arkitekter och arkitekt/ingenjörsbetyg som utfärdas av fakulteterna för tillämpad vetenskap vid universiteten och av Faculté Polytechnique i Mons (ingénieurarchitecte, ingénieurarchitect).

c) *I Danmark*

— de examensbevis som utfärdas av statens arkitektskolor i Köpenhamn och Århus (arkitekt),

— registreringsbevis utfärdade av arkitektnämnden i enlighet med lag nr 202 av den 28 maj 1975 (registret arkitekt),

— examensbevis utfärdade av civilingenjörshögskolorna (byggnadskonstruktör), tillsammans med ett intyg från de behöriga myndigheterna med uppgift om att personen i fråga fått sina kvalifikationsbevis prövade i enlighet med artikel 13.

d) *I Frankrike*

— det statliga arkitektdiplomet, som utfärdats av utbildningsdepartementet fram till 1959 och sedan dess av kulturdepartementet (architecte DPLG),

— de examensbevis som utfärdats av "Ecole spéciale d'architecture" (architecte DESA),

— de examensbevis som sedan 1955 utfärdas av arkitekturinstitutionen vid "Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg" (f.d. "Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg") (architecte ENSAIS).

e) *I Grekland*

— de examensbevis för ingenjörer och arkitekter som utfärdas av Metsovion Polytechnion i Aten, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet,

— de examensbevis för ingenjörer och arkitekter som utfärdas av Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet,

— de examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Metsovion Polytechnion i Aten, tillsammans med ett utbildningsbevis från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet,

— de examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet,

— de examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Panepistimion Thrakis, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet.

— de examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Panepistimion Patron tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet,

f) *I Irland*

— "Bachelor of Architecture"som utfärdas av National University of Ireland (B. Arch. NUI) till dem som utexaminerats i arkitektur vid University College, Dublin,

— det examensbevis för arkitekter på universitetsnivå som utfärdas av College of Technology, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.),

— certifikat som associerad medlem i Royal Institute of Architects of Ireland (ARIAI),

— certifikat som medlem i Royal Institute of Architects of Ireland (MRIAI).

g) *I Italien*

— "laurea in architettura" utfärdade av universitet, tekniska högskolor och högskolorna för arkitektur i Venedig och Reggio Calabria, tillsammans med de examensbevis som berättigar innehavaren att självständigt utöva arkitektyrket, utfärdade av utbildningsministern, efter det att kandidaten inför en behörig nämnd har avlagt den statliga examen som gör honom berättigad att självständigt utöva yrket (dott. Architetto),

— "laurea in ingegneria" i byggnadskonstruktion ("sezione costenzione civile") som utfärdas av universitet och tekniskahögskolor, tillsammans med det examensbevis som gör innehavaren berättigad att självständigt utöva ett yrke inom arkitekturområdet, utfärdat av utbildningsministern, efter det att kandidaten inför en behörig nämnd har avlagt den statliga examen som gör honom berättigad att självständigt utöva yrket (dott. Ing.Architetto eller dott. Ing. in ingegneria civile).

h) *I Nederländerna*

— det utbildningsbevis som anger att innehavaren har avlagt examen i arkitektur på universitetsnivå och som utfärdats av arkitektinstitutionerna hos de tekniska högskolorna i Delft eller Eindhoven (bouwkundig ingenieur),

— de examensbevis som utfärdas av arkitektakademier erkända av staten (architect),

— de examensbevis som fram till 1971 utfärdats av de tidigare arkitekthögskolorna (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO),

— de examensbevis som fram till 1970 utfärdats av de tidigare arkitekthögskolorna (Voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO),

— det utbildningsbevis som anger att personen i fråga har avlagt en examen som anordnas av arkitektrådet för "Bond van Nederlandse Architecten" (Holländska Arkitektförbundet, BNA) (architect),

— det examensbevis från "Stitching Instituut voor Architectuur" (stiftelsen "Arkitekturinstitutet") (IVA) som utfärdas efter fullgörande av en kurs som anordnas av denna stiftelse och tagit minst fyra år i anspråk (arkitekt), tillsammans med ett utbildningsbevis från de behöriga myndigheterna med uppgift om att personen i fråga fått sina kvalifikationsbevis prövade i enlighet med artikel 13,

— ett utbildningsbevis som utfärdas av de behöriga myndigheterna med uppgift om att, innan detta direktiv trädde i kraft, vederbörande avlade den examen på universitetsnivå, "Kandidat in de Bouwkunde", som anordnas av de tekniska högskolorna i Delft eller Eindhoven, och att han under en tid av minst fem år omedelbart före den dagen utövade arkitektverksamhet av sådan art och betydelse att den i enlighet med Nederländernas krav garanterar att han är kompetent att utöva denna verksamhet (architect),

— utbildningsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna enbart till personer som uppnått 40 års ålder före den dag då detta direktiv trädde i kraft, vilket intygar att personen i fråga under en tid av minst fem år omedelbart före detta datum hade utövat arkitektverksamhet av sådan art och betydelse att den i enlighet med Nederländernas krav garanterar att han är kompetent att utöva denna verksamhet (architect),

De utbildningsbevis som avses i sjunde och åttonde strecksatserna behöver inte längre erkännas från och med dagen för ikraftträdandet i Nederländerna av lagar och andra författningar som reglerar påbörjandet och utövandet av arkitektverksamhet med yrkesbeteckningen arkitekt, i den mån som dessa utbildningsbevis i enlighet med sådana bestämmelser inte ger tillstånd att utöva verksamheten med denna yrkestitel.

i) *I Storbritannien*

— de behörighetsbevis som utfärdas efter avlagd examen vid:

  — Royal Institute of British Architects,

  — arkitektursektionerna vid:

    — universitet,
    — tekniska högskolor,
    — "colleges"
    — akademier
    — "Schools of Technology and Art",

  som var eller vid tidpunkten för detta direktivs antagande är erkända av "Architects Registration Council" i Storbritannien för upptagande i registret (architect),

— ett utbildningsbevis som anger att innehavaren har en vedertagen rätt att bära yrkestiteln arkitekt med stöd av avsnitt 1 a, b eller d i "Architects Registration Act 1931" (Architect),

— ett utbildningsbevis som anger att innehavaren har en vedertagen rätt att bära yrkestiteln arkitekt med stöd av avsnitt 2 i "Architects Registration Act 1938" (architect).

Artikel 12

Med beaktande av artikel 10 skall varje medlemsstat erkänna följande dokument, genom att ge dem samma giltighet inom sitt territorium som de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som den själv utfärdar för utövande av den verksamhet med yrkestiteln arkitekt som avses i artikel 1:

— Utbildningsbevis som utfärdas till medborgare i medlemsstater av medlemsstater, där det vid tidpunkten för detta direktivs anmälan finns bestämmelser om reglering av utövandet av den verksamhet med yrkestiteln arkitekt som avses i artikel 1, vilka certifikat anger att innehavaren har erhållit tillstånd att bära yrkestiteln arkitekt, innan detta direktiv genomfördes, och har varit aktivt verksam på området enligt dessa bestämmelser under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av certifikatet.

— Utbildningsbevis som utfärdas till medborgare i medlemsstater av medlemsstater, som under tiden mellan direktivets anmälan och genomförande inför bestämmelser som reglerar utövandet av den i artikel 1 behandlade verksamheten med yrkestiteln arkitekt, vilka certifikat anger att innehavaren har erhållit tillstånd att bära yrkestiteln arkitekt vid tiden för detta direktivs genomförande och har aktivt varit verksam på området enligt dessa bestämmelser under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av certifikatet.

Artikel 13

Den prövning av de formella kvalifikationerna som åsyftas i artikel 11 a fjärde strecksatsen, artikel 11 c tredje strecksatsen, och artikel 11 h sjätte strecksatsen, skall bestå av en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det han under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som åsyftas i artikel 1.

Artikel 14

Utbildningsbevis, utfärdade av de behöriga myndigheterna i Förbundsrepubliken Tyskland som intygar att de kvalifikationsbevis som utfärdats av de behöriga myndigheterna i Tyska Demokratiska Republiken från och med den 8 maj 1945 har samma värde som de i artikel 11 nämnda kvalifikationsbevisen skall erkännas enligt de villkor som anges i den artikeln.

Artikel 15

För att undvika en snedvriden konkurrens kan Luxemburg, med förbehåll för artikel 5, under en övergångsperiod av fyra och ett halvt år från dagen för anmälan av detta direktiv, uppskjuta tillämpningen av artiklarna 10, 11 och 12 i fråga om erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som inte utfärdats av universitet.

KAPITEL 4

ANVÄNDANDE AV AKADEMISK TITEL

Artikel 16

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23 skall värdmedlemsstaterna se till att de medborgare i medlemsstater som uppfyller villkoren enligt kapitel 2 eller kapitel 3 får rätt att använda sin lagligen skyddade akademiska titel och i tillämpliga fall den förkortning därav som härrör från deras ursprungsland eller det land de kommer från, på denna stats språk.Värdmedlemsstater får kräva att denna titel skall åtföljas av namnet och platsen för läroanstalt eller examensnämnd som tilldelat den.

2. Om den akademiska titel som används i en medlemsstat som är en utländsk medborgares ursprungsland eller från vilket han kommer, i värdmedlemsstaten kan förväxlas med en titel som där kräver kompletterande utbildning som vederbörande ej genomgått, får värdmedlemsstaten kräva att denna person, i lämplig form enligt värdmedlemsstatens exakta anvisning, skall använda den titel som används i ursprungslandet eller det land han kommer från.

KAPITEL 5

BESTÄMMELSER SOM SKALL UNDERLÄTTA DET FAKTISKA UTÖVANDET AV ETABLERINGSRÄTTEN OCH FRIHETEN ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

A. **Bestämmelser om etableringsrätten.**

Artikel 17

1. En värdmedlemsstat som av sina medborgare kräver bevis på gott namn och rykte, då de skall börja ägna sig åt den verksamhet som avses i artikel 1, skall i fråga om medborgare från andra medlemsstater betrakta som tillräckligt bevis ett intyg från en behörig myndighet i ursprungslandet eller det land han kommer från som intygar att denna medlemsstats krav på gott namn och rykte har uppfyllts för utövandet av verksamheten i fråga.

2. När den medlemsstat som är den utländske medborgarens ursprungsland eller som han kommer från inte kräver bevis på gott namn och rykte av personer som önskar börja ägna sig åt denna verksamhet, får värdmedlemsstaten kräva av medborgare i den medlemsstat som är den utländske medborgarens ursprungsland eller som han kommer från ett utdrag ur kriminalregistret eller, om detta inte lyckas, en motsvarande handling utfärdad av en behörig myndighet i det ifrågavarande landet.

3. När den utländske medborgarens ursprungsland eller det land han kommer från inte utfärdar det skriftliga bevis som avses i punkt 2, får sådant bevis ersättas av en förklaring under ed eller — i stater där det inte finns några bestämmelser för förklaring under ed — av en högtidlig försäkran. Förklaringen eller försäkran lämnas av personen i fråga inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet eller, där så är lämpligt, en notarie eller en kompetent yrkesorganisation i den medlemsstat som är personens ursprungsland eller från vilket han kommer. Denna myndighet eller notarie skall utfärda ett intyg som styrker äktheten hos den edliga förklaringen eller den högtidliga försäkran.

4. Om värdmedlemsstaten har ingående kännedom om något allvarligt som inträffat utanför dess territorium, innan personen i fråga etablerade sig där, eller om den vet att den förklaring som avses i punkt 3 innehåller felaktig information, och om det inträffade eller informationen kan tänkas inverka på igångsättningen av verksamheten i fråga inom dess territorium, får den underrätta den medlemsstat som är den utländske medborgarens ursprungsland eller som han kommer från.

Den medlemsstat som är den utländske medborgarens ursprungsland eller från vilken han kommer skall intyga uppgifternas riktighet, i den mån de skulle kunna inverka på möjligheten att i den medlemsstaten sätta igång denna verksamhet. Myndigheterna i denna stat skall själva avgöra vilken art och omfattning utredningen skall ha och skall underrätta värdmedlemsstaten om den eventuella åtgärd de därefter vidtar beträffande de certifikat eller handlingar de har utfärdat.

5. Medlemsstaterna skall se till att den information som överlämnas behandlas konfidentiellt.

Artikel 18

1. När i en värdmedlemsstat lagar och andra författningar ställer krav i fråga om gott namn och rykte, däribland i fråga om utövandet av den i artikel 1 nämnda verksamheten, och det därvid föreskrivs disciplinåtgärd på grund av allvarlig yrkesmässig försummelse eller dom på grund av brottslig handling, skall den medlemsstat som är den utländske medborgarens ursprungsland eller som han kommer från till värdmedlemsstaten överlämna alla informationer som behövs beträffande de åtgärder eller disciplinärt ingripande av yrkesmässig eller administrativ natur som vidtagits mot personen i fråga eller eventuella straff för brott som avser utövandet av hans yrke i ifrågavarande land.

2. Om värdmedlemsstaten har ingående kännedom om att något allvarligt inträffat utanför dess territorium, innan personen i fråga etablerade sig i denna stat, vilket kan tänkas inverka på utövandet där av verksamheten i fråga, får den underrätta den medlemsstat som är den utländske medborgarens ursprungsland eller som han kommer från.

Den medlemsstat som är den utländske medborgarens ursprungsland eller som han kommer från skall styrka uppgifternas riktighet, i den mån de kan inverka på utövandet av verksamheten i fråga i medlemsstaten. Myndigheterna i denna stat skall själva avgöra vilken art och omfattning utredningen skall ha och skall underrätta värdmedlemsstaten om den eventuella åtgärd de därefter vidtar i fråga om den information som överlämnats enligt punkt 1.

3. Medlemsstaterna skall se till att den överlämnade informationen behandlas konfidentiellt.

Artikel 19

Handlingar som utfärdats i enlighet med artiklarna 17 och 18 får inte överlämnas senare än tre månader efter utfärdandet.

Artikel 20

1. Förfarandet enligt artiklarna 17 och 18 för att ge personen i fråga tillstånd att börja ägna sig åt den verksamhet som avses i artikel 1 måste med förbehåll för förseningar på grund av ett eventuellt överklagande avslutas så snart som möjligt och senast tre månader efter det att alla handlingar rörande denna person inlämnats.

2. I de fall som åsyftas i artikel 17.4 och artikel 18.2 a skall en begäran om omprövning tills vidare upphäva den period som fastlagts i punkt 1.

Den rådfrågade medlemsstaten skall lämna sitt svar inom tre månader.

Efter mottagandet av svaret eller vid periodens utgång skall värdmedlemsstaten fortsätta med den procedur som nämns i punkt 1.

Artikel 21

När en värdmedlemsstat kräver att dess egna medborgare som önskar börja ägna sig åt den verksamhet som avses i artikel 1 skall avlägga ed eller lämna en högtidlig försäkran, och där formen för denna ed eller försäkran inte kan användas av medborgare i andra medlemsstater, skall denna medlemsstat se till att en lämplig, jämförlig form av ed eller försäkran erbjuds personen i fråga.

B. Bestämmelser om att tillhandahålla tjänster

Artikel 22

1. När en medlemsstat kräver av sina egna medborgare som önskar utöva den verksamhet som åsyftas i artikel 1 antingen ett tillstånd från eller medlemskap i eller registrering hos en yrkesorganisation eller ett yrkesorgan, skall, när det gäller tillhandahållande av tjänster, denna medlemsstat undanta medborgare från andra medlemsstater från detta krav.

Personen i fråga skall tillhandahålla tjänster med samma rättigheter och skyldigheter som medborgare i värdmedlemsstaten; i synnerhet skall de uppföranderegler av yrkesmässig eller administrativ natur som gäller i denna medlemsstat även gälla för honom.

För detta ändamål och förutom den deklaration som nämns i punkt 2 för tillhandahållande av tjänster får medlemsstater för att göra det möjligt att genomföra de bestämmelser för yrkesmässigt uppförande som gäller hos dem kräva automatisk tillfällig inregistrering eller formell registrering hos en yrkesorganisation eller ett yrkesorgan eller i ett register, förutsatt att denna registrering inte fördröjer eller på något sätt försvårar tillhandahållandet av tjänster eller åsamkar några ytterligare kostnader för den person som tillhandahåller tjänsterna.

När en värdmedlemsstat vidtar en åtgärd i enlighet med andra stycket eller får kännedom om fakta som strider mot dessa bestämmelser, skall den genast underrätta den medlemsstat, där personen i fråga är etablerad.

2. Värdmedlemsstaten får kräva att personen i fråga i förväg till de behöriga myndigheterna lämnar en förklaring rörande de tjänster som skall tillhandahållas, när de står i samband med utförandet av ett projekt inom staten.

3. I enlighet med punkterna 1 och 2 får värdmedlemsstaten kräva att personen i fråga skall lämna in en eller flera handlingar som innehåller följande:

— Den förklaring som åsyftas i punkt 2.

— Ett intyg som anger att personen i fråga i laga ordning utövar denna verksamhet i den medlemsstat där han har etablerat sig.

— Ett intyg att personen i fråga innehar det/de utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis som krävs för att tillhandahålla dessa tjänster, och att dessa kvalifikationer motsvarar kraven i kapitel 2 eller är de som uppräknats i kapitel 3 i detta direktiv.

— I tillämpliga fall det intyg som avses i artikel 23.2.

4. Den eller de handlingar som anges i punkt 3 får inte inlämnas senare än 12 månader efter det att de utfärdats.

5. När en medlemsstat tillfälligt eller varaktigt, helt eller delvis, berövar en av sina medborgare eller en medborgare från en annan medlemsstat som är etablerad där rätten att utöva den verksamhet som åsyftas i artikel 1, skall den vederbörligen se till att det intyg som avses i den andra strecksatsen i punkt 3 tillfälligt eller varaktigt dras in.

C. Bestämmelser som är gemensamma för etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster

Artikel 23

1. När i en värdmedlemsstat bruket av yrkestiteln arkitekt är reglerad för den verksamhet som avses i artikel 1, skall medborgare i andra medlemsstater som uppfyller de villkor som fastlagts i kapitel 2 eller vars utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis enligt artikel 11 har erkänts enligt artikel 10, få använda värdmedlemsstatens yrkestitel och den förkortade formen av denna, så snart de uppfyllt eventuella villkor beträffande praktisk utbildning som denna stat fastställt.

2. Om det i en medlemsstat för att sätta igång den verksamhet som avses i artikel 1 eller fortsättningsvis utöva denna verksamhet med yrkestiteln arkitekt, förutom de krav som anges i kapitel 2 eller innehavet av ett utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis enligt artikel 11, krävs att en viss tids praktik fullgjorts, skall medlemsstaten i fråga som tillräckligt bevis godta ett intyg från den medlemsstat som är personens ursprungsland eller varifrån han kommer, med uppgift om att en godtagbar praktisk erfarenhet har förvärvats i detta land under en motsvarande period. Det intyg som avses i andra stycket i artikel 4.1 skall erkännas som tillräckligt bevis enligt detta styckes innebörd.

Artikel 24

1. När värdmedlemsstaten kräver av sina medborgare som önskar börja ägna sig åt den verksamhet som avses i artikel 1 att de skall framlägga bevis på att de ej tidigare gjort konkurs, och när den information som lämnats i enlighet med artiklarna 17 och 18 inte innehåller bevis på detta, skall denna stat godta en försäkran under ed — eller — i stater där det inte finns någon bestämmelse om försäkran under ed — en högtidlig försäkran som lämnas av personen i fråga inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet, en notarie eller kompetent yrkesorganisation i personens ursprungsland eller det land han närmast kommer från. Denna myndighet eller notarie skall utfärda ett intyg som styrker äktheten hos förklaringen under ed eller den högtidliga försäkran.

När en ordnad ekonomi måste bevisas i värdmedlemsstaten, skall denna betrakta intyg från banker i andra medlemsstater som jämförliga med intyg utfärdade i det egna landet.

2. De handlingar som nämns i punkt 1 får inte inlämnas senare än tre månader efter det att de utfärdats.

Artikel 25

1. När en värdmedlemsstat kräver av sina medborgare som vill utöva den verksamhet som nämns i artikel 1 att de skall framlägga bevis på att de omfattas av försäkring mot de ekonomiska konsekvenserna av deras yrkesansvar, skall denna stat betrakta intyg från andra medlemsstaters försäkringsbolag som jämförliga med intyg utfärdade i det egna landet. Dessa intyg måste särskilt ange att försäkringsbolaget har följt de lagar och andra författningar som gäller i värdmedlemsstaten för försäkringens villkor och omfattning.

2. De intyg som avses i punkt 1 får inte inlämnas senare än tre månader efter det att de utfärdats.

Artikel 26

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att göra det möjligt för de berörda personerna att införskaffa information om lagarna och i tillämpliga fall om yrkesetiken i värdmedlemsstaten.

För detta ändamål får medlemsstaterna bilda informationscentra, från vilka dessa personer kan erhålla den information som behövs. I fråga om etablering får värdmedlemsstaten kräva att de skall sätta sig i förbindelse med dessa centra.

2. Medlemsstaterna får bilda de centra som nämns i punkt 1 i samarbete med de behöriga myndigheter och organ som de utser före utgången av den i första stycket i artikel 31.1 fastställda tidsfristen.

3. Medlemsstaterna skall se till att personerna i fråga, när så erfordras i sitt eget och sina kunders intresse, förvärvar den språkkunskap som behövs för att utöva sitt yrke i värdmedlemsstaten.

KAPITEL 6

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 27

När ett befogat tvivel råder, får värdmedlemsstaten kräva av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat att de bekräftar äktheten i de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdats i denna andra medlemsstat och som åsyftas i kapitlen 2 och 3.

Artikel 28

Inom den tidsfrist som fastställs i första stycket i artikel 31.1 skall medlemsstaterna utse de myndigheter och organ som är bemyndigade att utfärda eller motta utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis jämte de dokument och upplysningar som nämns i detta direktiv, och skall genast underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta.

Artikel 29

Detta direktiv skall också gälla för medlemsstaters medborgare som i enlighet med förordning (EEG) nr 1612/68 som anställda utövar eller kommer att utöva den verksamhet som åsyftas i artikel 1.

Artikel 30

Senast tre år efter utgången av den tid som fastställs i första stycket i artikel 31.1 skall kommissionen granska detta direktiv på grundval av den erfarenhet som gjorts och, om det behövs, till rådet överlämna förslag till ändringar, sedan den rådgivande kommittén rådfrågats. Rådet skall granska alla sådana förslag inom ett år.

Artikel 31

1. Medlemsstaterna skall besluta om de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 24 månader efter dagen för anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall emellertid få tre år på sig från dagen för anmälan för att efterkomma artikel 22.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 32

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 10 juni 1985.

På rådets vägnar

M. FIORET

Ordförande